

[Lars M. Olsen.]

analgesiapparat, der kan sikre patienten den nødvendige ilttilførsel under alle forhold. Man må anse det“, hedder det til slut,

„for lidet sandsynligt, at et sådant apparat overhovedet kan fremstilles.“

Sundhedsstyrelsen kalder denne erklæring „den såkaldte kirurgerklæring“ og føjer til, at på nuværende tidspunkt skal man ikke søge yderligere at uddybe de misforståelser og det manglende kendskab, der synes at præge protestskrivelsen. Det er stærkt sagt, specielt når man ved, at to af underskriverne begge har været professorer ved Danmarks Tandlægehøjskole gennem en længere årrække og må forudsættes at vide, hvad det er, de taler om her, men når de netop i kraft af deres viden på dette specielle område råber vagt i gevær, så bliver de altså afvist på denne, synes jeg, lidt overlegne façon.

Jeg vil også gerne have lov til, idet jeg har søgt på anden måde at skaffe mig lidt viden om disse ting, at anføre, at i de kirurgiske lærebøger og håndbøger, som den studerende ungdom bruger her i Danmark, ja, ikke alene her, men også i Norge og Sverige, kommer man i høj grad ind på en beskrivelse af netop disse områder, og det hedder bl. a. i professor Knud O. Møllers bog „Farmakologien“:

„Intet nok så fuldkomment apparatur kan erstatte den erfarne anæstesi­læges ansvarsfølelse, hans ustandselige ansvarsfølelse, påpasselighed samt hans hurtige overvejelser og deraf betingede handlinger ved forandringer i patientens tilstand en for overfladisk anæstesi frembyder stor risiko for patienten“.

Nu vil man måske sige, at anæstesi er der ikke tale om; der er tale om analgesi. Javel, men overgangen er, som det er anført i visse af de sagkyndiges erklæringer, i høj grad flydende, således at grænsen ikke kan trækkes skarpt op. Professor Gordh, den svenske professor, der vistnok er overlæge ved Karolinska Sjukhuset, har skrevet en nordisk lærebog i kirurgi og kommer i en meget interessant afhandling ind på problemet og fastslår, at narkose er en patologisk tilstand, og dens udførelse er et alvorligt indgreb. Alle narkosemidler, formentlig også de, der anvendes ved

universel analgesi, er giftstoffer, og man udsættes altid for en risiko — ganske vist lille — men dog for en risiko,

„som man kan sige“

— jeg tillader mig igen at citere —

„er omvendt proportional med anæstetistens evne, erfaring og duellighed.“

Endelig fremhæver overlæge Mollested fra Oslo, som er forfatter til „Nordisk medicinsk odontologisk Håndbog“, som udkom her i fjor, at

„enhver narkose indebærer visse risikomomenter. Vanskelighederne kan kun imødegås, når alle narkoser, selv de enkleste, foretages på fuldt betryggende måde af en erfaren anæstetist“.

Jeg synes derfor, at der i høj grad er anledning til, at dette forslag går tilbage til fornyet behandling i udvalget, og jeg henstiller meget alvorligt — jeg har ikke selv været medlem af udvalget; jeg har først været i stand til at få fat i det materiale, som jeg her har tilladt mig at redegøre for, da betænkningen forelå — at dette forslag kommer til en virkelig sagkyndig belysning. Jeg anser det ikke for givet, at vi uden videre kan godtage sundhedsstyrelsens erklæringer i denne sag. Jeg anmoder derfor den højtærede indenrigsminister om, at han, inden han går videre med sit lovforslag, virkelig tilkalder de sagkyndige, som har udtalt sig, så at vi kan få et forslag på folketingets bord, som vi med fuld sikkerhed kan sige vi tør give vore stemmer. Det kan muligvis betyde, at behandlingen af lovforslaget i denne omgang må standses, det tør jeg ikke have nogen mening om, men jeg vil alligevel, alt taget i betragtning, mene, at dette må være at foretrække, fremfor at vi gennemfører et lovforslag, som dette høje tings medlemmer bagefter skal beklage sig over ikke var tilstrækkeligt forberedt, idet vi ikke havde fået alle de oplysninger, vi har krav på fra den sagkunds­kab, man har til rådighed, nemlig sundhedsstyrelsen.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel):

Jeg takker udvalgets flertal for dets tilslutning til lovforslaget og takker, fordi flertallet har tiltrådt ændringsforslagene til § 3 og § 5, men må beklage, at et mindretal ikke har kunnet tiltræde lovforslaget i dets helhed.